

Deniz Kızının Dağ Tatili

Yavuz DEMİRKIRAN

Deniz Kızının Dağ Tatili

Yavuz DEMİRKİRAN

Denizin derinliklerinde, parlayan denizanelerinin aydınlattığı sıcak bir mağarada deniz kızı Marina yaşardı. Uzun dalgalı, örgülü turkuaz saçları, sıcak zeytin teni ve ışıldayan mavi-yeşil bir kuyruğu vardı. Her gece saçlarını tarar ve bir dağ resmine bakardı. "Karin nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum," diye iç çekerdi. "Bir de dünyanın tepesinde durmanın nasıl bir duygu olduğunu."

Güneşli bir sabah Marina su yüzüne çıktı ve bir şişenin içinde bir not buldu. Not, mucit arkadaşı Profesör Bramble'dan geliyordu. "Kıyıya gel! Bir sürprizim var," diyordu. Marina kuyruğunu sallayıp dalgaların arasından hızla geçti. Bu sefer hangi akıllıca şeyi yaptığını görmek için sabırsızlanıyordu. Su her yanında pırıl pırıl parlıyordu.

Kumsalda Profesör Bramble tuhaf bir sandalyenin yanında duruyordu. Sandalyenin cam bir kubbesi, pirinç aksamaları ve yumuşak bir oturağı vardı. "Bu senin için bir gezici sandalye!" dedi, beyaz sakalı heyecanla kıpırdayarak. "Nefes alabilmen için alt kısmını deniz suyuyla doldurdum. Kubbe seni güvende ve rahat tutacak." Marina ellerini çırpı. "Dağlara gidebilir miyim?" diye haykırdı. "Evet, elbette!" dedi profesör.

Marina sandalyeye tırmandı ve kuyruğunu deniz suyuna soktu. Profesör Bramble ona bir harita ve küçük bir zil verdi. "Yardıma ihtiyacın olursa bu zili çal," dedi. "Ve unutma, sandalye tekerlekler üzerinde hareket eder ve yüzer!" Marina zili iki kez çaldı ve güldü. "Dağlara doğru!" diye bağırdı. Sandalye ileri doğru yuvarlandı ve macera başladı.

Gezici sandalye, çiçeklerle dolu güneşli bir çayırdan geçti. Marina arıların vızıldadığını ve kelebeklerin uçtuğunu gördü. "Okyanusta minik ejderhalar gibi yüzen denizatlarımız var," dedi meraklı bir tavşana. Tavşan burnunu kıpırdattı. "Bir de karanlıkta parlayan balıklarımız var," diye ekledi Marina. Tavşan ayağını yere vurdu, sanki "Ne harika!" demek ister gibiydi.

Sonra sandalye derin, yemyeşil bir ormana girdi. Uzun ağaçlar yosunlar gibi yükseliyordu, ama bunların rüzgârda fısıldayan yaprakları vardı. Marina bir ağaçkakanın tıkırdattığını duydu. "Merhaba!" diye seslendi. Ağaçkakan aşağı baktı. "Bir deniz kızı burada ne arıyor?" diye sordu. Marina ona mercan resiflerini ve şarkı söyleyen balinaları anlattı. Ağaçkakan da ağaç kabuğunda böcekleri nasıl bulduğunu paylaştı. İkisi de yeni bir şey öğrendi.

Yol gittikçe yükseldi. Marina'nın kulakları tıkandı ve hava serinledi. İnce boynuzlu bir geyiğin dereden su içtiğini gördü. "Denizde geyik var mı?" diye sordu geyik. Marina kıkırdadı. "Hayır, ama zıplayıp oynayan yunuslarımız var!" Geyiğe su altı mağaralarını ve parlak incileri anlattı. Geyik ona yosunları ve eğrelti otlarını anlattı. Sandalye, yumuşak toprakta küçük tekerlek izleri bırakarak ilerledi.

Akşam olurken sandalye karlı bir dağ köyüne ulaştı. Küçük ahşap evlerin bacalarından dumanlar tütüyordu. Kar taneleri havada dans ediyordu. Marina burnunu cam kubbeye dayadı. "Çok güzel!" diye fısıldadı. Tam o sırada, kırmızı örgü atkılı küçük, tüylü bir hayvan bir kar yığınının arkasından fırladı. "Merhaba! Ben dağ sıçanı Pip. Kayıp mı oldun?"

Marina yolculuğunu anlattı. Pip'in kara gözleri kocaman açıldı. "Bir deniz kızı! Hiç deniz kızıyla tanışmamıştım!" Sandalyeye doğru seğırtti. "Sana etrafı gösterebilirim. Buradaki her bitkiyi ve hayvanı bilirim." Marina sevinçle zilini çaldı. "Önden git!" Pip tüylü kuyruğuyla işaret etti. "Önce Büyükanne Hazel'e gidelim. Köyün en güzel bitki çayını o yapar."

Büyükanne Hazel onları sıcacık kulübesine buyur etti. Orman yeşili bir şal takmıştı ve ahşap bir bastona yaslanıyordu. "Bir deniz kızı! Ne güzel bir sürpriz!" dedi, gümüş topuzu sallanarak. Marina ona deniz altındaki yaşamı anlattı— rengârenk balıkları, salınan yosunları ve balinaların şarkılarını. Büyükanne Hazel gülümseyerek dinledi. "Bizde de kayalık zirvelerde yetişen edelweiss çiçekleri var," dedi.

Ertesi sabah Pip, Marina'yı dağ çiçeklerini görmeye götürdü. "Bunlar centiyanlar," dedi parlak mavi çiçekleri göstererek. "Şunlar da tüylü beyaz yapraklı edelweissler." Marina onları deniz şakayıkları ve deniz yıldızlarıyla karşılaştırdı. Pip'e deniz yıldızlarının kollarını nasıl yeniden çıkarabildiğini anlattı. Pip de ona dağ sıçanlarının arkadaşlarını uyarmak için nasıl ısıklık çaldığını öğretti. Dünyalarının ne kadar farklı, ama meraklarının ne kadar benzer olduğuna güldüler.

Aniden soğuk bir rüzgâr esti ve kar hızla yağmaya başladı. "Geri dönmeliyiz!" diye ciyakladı Pip. Ama yol kaygandı ve sandalyenin tekerlekleri karda dönüp duruyordu. Marina paniğe kapılmadı. "Birlikte çalışalım," dedi. O sandalyeyi sallarken Pip arkadan itti. Büyükanne Hazel bastonuyla ortaya çıktı ve yolu açtı. Kısa süre sonra kulübesinin içinde güvende ve sıcacıktılar.

O akşam köy halkı çıtırdayan bir ateşin etrafında toplandı. Marina su altı maceralarını anlattı—dev kalamarları ve batık gemileri. Köylüler ona dağ yaşamını anlattı—kış uykusuna yatan ayıları ve süzülen kartalları. Pip kırmızı atkısını gururla taktı ve Marina'ya nasıl yardım ettiğini paylaştı. Herkes yeni dostların dünyayı daha büyük ve daha aydınlık hissettirdiği konusunda hemfikirli.

Gitme zamanı geldiğinde Marina, Pip'e ve Büyükanne Hazel'e sarıldı. "Karlı dağlarınızı asla unutmayacağım," dedi. Pip ona minik bir edelweiss verdi. "Ben de senin okyanus hikâyelerini asla unutmayacağım," diye yanıtladı. Profesör Bramble'ın sandalyesi dağdan aşağı yuvarlandı, arkasında mutlu anılardan bir iz bırakarak. Marina, köy uzakta küçücük bir nokta olana kadar el salladı.

Kumsalda Profesör Bramble onu bekliyordu. "Macaran nasıldı?" diye sordu. Marina'nın deniz yeşili gözleri parladı. "Dağların da tıpkı deniz gibi sürprizlerle dolu olduğunu öğrendim." Ona edelweissi gösterdi ve Pip ile Büyükanne Hazel'i anlattı. "Yeni yerleri keşfetmek birbirimizi anlamamıza yardımcı olur," dedi. Profesör bilgece başını salladı.

O günden sonra Marina dağ hikâyelerini bütün okyanus arkadaşlarıyla paylaştı. Ve bazen küçük zilini çalmak için kıyıya gitti. Profesör Bramble gülümseyip el salladı, bir sonraki maceraya hazır. Çünkü Marina biliyordu ki ister denizin altında ister bir dağın tepesinde olsun, dostluk ve merak her yolculuğu değerli kılar.